

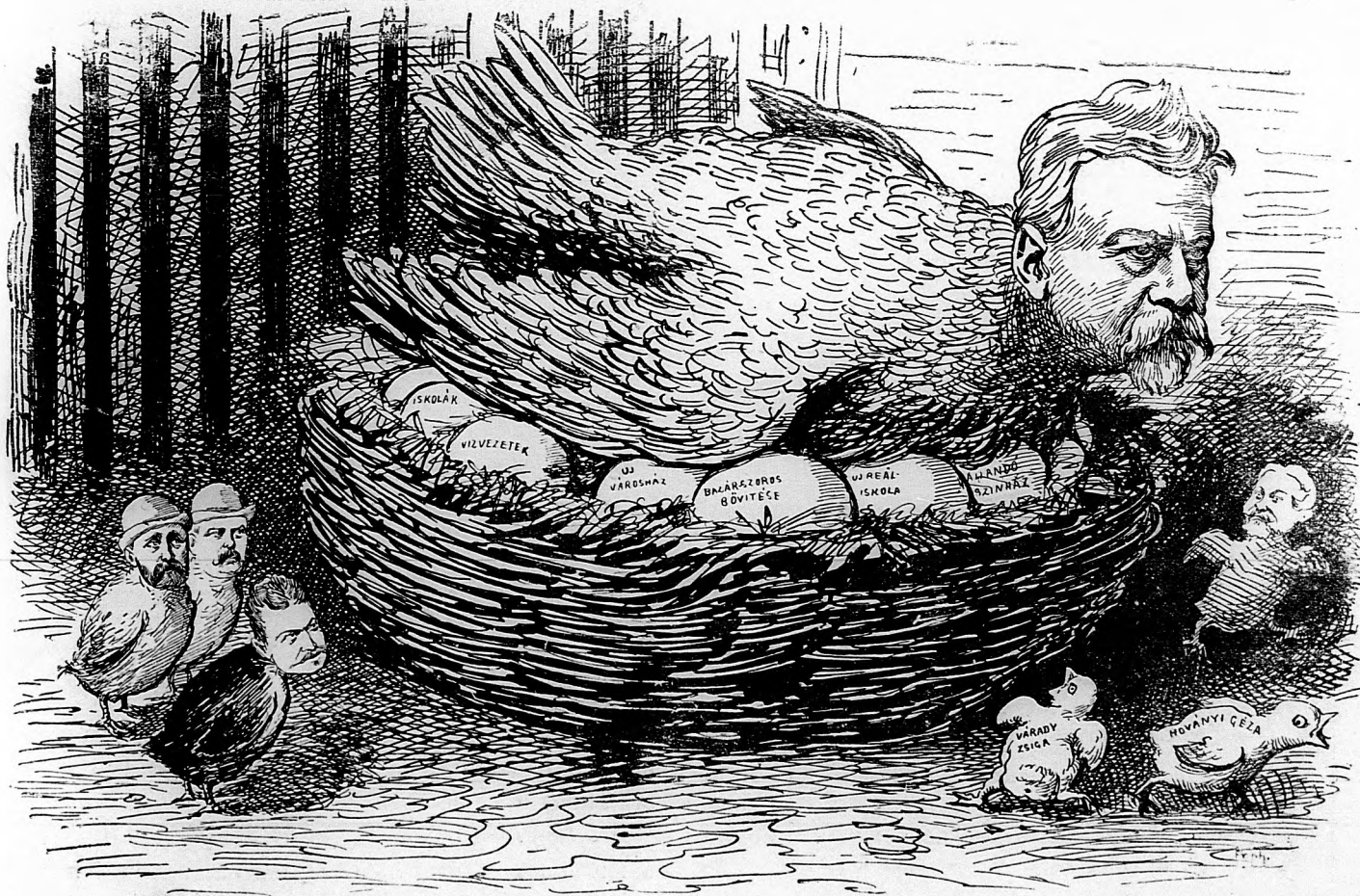

ELŐFIZETÉSI ÁRA :
 Egész évre 8 frt, félévre 4 frt, negyedévre 2 frt.
 Egyes szám 16 kr.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL :
 Nagyvárad, Uri-utca 5. sz.
 LANG JÓZSEF KÖNYVNYOMDÁJA.

KAPHATÓ :
 Kiss Dávid, Kutasi D., Pauer Dániel, Sonnenwirth I.
 és Ungár Jenő kereskedésében.

HUSVÉTI TOJÁSOK.

— Vajjon mikor fogja már az öreg kottló ezeket a tojásokat kiköltetni ?

H U S V É T K O R.

Ime, a nagy tragédiára,
A keresztfán a glóriára,
A század vége rákiáltja:
Hogy ámitás, hogy csak mese!

Isten fia nem szállt a földre
S mi meg van halva, meg van ölve,
Halott marad az mindörökre
És föl nem támad sohase ...

De hisz e szomorú világon
Minden mese és minden álom,
Születik, hogy meg tovaszálljon;
Élet, halál, — a végzet ez!

Óh bár e siralom völgyének
Adnátok sok ily szép *meséket*,
Minőt e boldogító ének
A Halleluja zengedez!

MAGYAR UDVRTARTÁS.

Magyar udvartartás hírét ujságotják a lapok.
Az udvar szeme Nagyváradra irányult.
A fő udvari méltóságokat innen fogják ki-
nevezni.

Eddigélé a következő küszöbön álló kine-
vezéseket sikerült megtudnunk:

Főudvarmester: Beóthy Algernon.
Szertartásmester: Mezey Mihály.
Főkonyhamester: Faliczky Viktor.
Főpinczester: Hegedüs Géza.
Zászlós úr: Bertsey György.
Főlovászmester: Bakacs Béla.
Testőr kapitány: Nagy Márton főszolgabíró.
Főajtónálló: Zámory László.
Kincstárnok: Szilágyi Mór.
Főügyvéd: Dús László.
Főkertész: Rátkay József.
Kukta: dr. Várady Zsigmond.
Magyar tolmács: Rees Russ.
Titoknok: Ertsey Kálmán.
Udvari kurir: Paksy Gusztáv.

PHILHARMONIKUSOK HANGVERSENYE.

A nagyváradi philharmonikusok f. hó 23-án
hangversenyt adnak.

A hangversenyen műkedvelők is lépnek föl,
még pedig a következő nótákkal:

Ki a Körös vizét iszsza,
Vágyik annak szíve vissza!

Löblé Henrik.

Gyere be rózsám, gyere be.
Csak magam vagyok ide be!

Iványi Ödönnek énekli *Rácz Mihály.*

Nagy pénteken mossa holló a fiát,
Ez a világ kigyót-békát rám kiált!

Sal Ferencz.

Egy csillag se ragyog fenn az égen,
Ha nem szeretsz, mért nem mondtad régen?

Örley Kálmánnak énekli *Szilágyi Mór.*

*

Nincsen nekünk feleségünk,
De minek is vóna nekünk
Csuhanja!

Városi } *Papp János.*
Megyei }

FURA HÍREK.

Hegymássó versenyt rendez május hó folyamán
a bihari Kárpát-egyesület. Ezen ügöző verseny igen
érdekesnek ígérkezik és már is számosan jelentkez-
tek. Úgy halljuk, első nap az ösztövér *Tippman*
Antal és a kövér *Göndöcs* Benedek fognak megmér-
közni; második nap pedig *Réz* Mihály versenyez
Bartók Kálmánnal, *Drág-Cséke* város nagy nyoma-
tékú díszpolgárával.

*

As új malom igazgatójává, mint értesülünk, a
«Szabadság» «Mentor»-át választják meg Laczky
Armin ajánlatára.

*

Új sörgyár részvénytársaság alakul Nagyváradon;
az első közgyűlést a *Bazárban* tartják meg a hir-
neves kerek asztalnál.

*

Egy hitetlen. *Szokoly* Tamás nem hiszi, hogy az
állandó színház valaha felépüljön; sőt abba is tamás-
kodik *Tamás*, hogy a vízvezetékét megcsináltatja a
tanács.

*

Oktatás a tüzoltásban. A vallás és közoktatásügyi
minisztérium rendeletet intézett minden iskola igaz-
gatójához, hogy a növendékeket a tüzoltásban elmé-
letileg és gyakorlatilag oktassák. A nagyváradi jog-
akadémián a «Tüzes bölcsészettant» dr. *Nemes Imre*;
a Római locsoló-jogot pedig dr. *Bozóky* Alajos igaz-
gató adják elő.

KIS DÁVID.

— A «Magyar Hirlap»-tól kapott kitüntetés alkalmával. —

Három száz frankot nyert
Kis Dávid a bótos,
 Nem lesz már ezután
 Feje búbja fótos;
 Mert a derék ember,
 A pénzzel jól számít.
 S a fodrász *Bartosnál*
 Parókát vesz *Dávid*.

I Z É.

— Hecczpáli Justh Sándor leleplezései. —

Mit izél az az izé!

Megmondtam Miskának, hogy ne bolondozzon, hanem ő mindig bántotta az én izémet, rám fogta, hogy én olyanokat izélek, a milyeneket tisztességes emberek nem izélnék, hát én kénytelen voltam besajtó-perezni, most azután bedugják az izébe. Hát kellett ez neki?

Természetes, hogy én vagyok a rossz, hogy én nekem soha sincsen igazam, hanem én azt nem bánom én ezentul is üldözöm a svindliket, firtatom a bikák szarvain levő gombokat, mert ezek a gombok oly drágák, hogy e miatt nem haladhat a város semmire. A bikák gombjába teszi *Papp* János, a város összes izéjét.

Ugy-e *Landó* is nekem adott igazat? rosszak a kövek; mostan aszalhat új köveket *May* ur, ugy-e hogy beizéltem *Busch* Dávidnak meg a tanácsnak, hanem azért nekem soha sincsen igazam, én szőrszál

hasogató vagyok, azt mondják, meg azt, hogy én mindenkit gazembernek tartok. Pedig kérem tessék meghinni, hogyha még így is vóna, hát *a ki mindenkit gazembernek tart, annak egyszer okvetlen igaza van.*

Nohát akkor meg mit izélnék azok az izék!

Ha megpukkadnak se tágítok, mert nálam első a közérdek és a polgárok izéje.

MAGYAROSODUNK!

A névmagyarosítás tovább is serényen folyik. Ugyan-azon meg nem bízható forrásból ujabban következő névmagyarosítások hírét vesszük:

Heringh Sándor	Potyka Sándorra,
Rimler Károly	Mészáros Károlyra,
Rác Mihály	Pác Mihályra,
Rosenbaum V. Vilmos	Kőszeghy Vilmosra,
Ullmann Izidor	Orthodox Iz . . . idorra,
Szunyogh Zsigmond	Darázs Zsigmondra,
Dr. Fráter Imre	Dr. Páter Imrére,
Weiterschütz József	Messzepukkantó Józsefre,
Ehrlich Ignác	Kilometer Ignácra,
Lang József	Tüzes Józsefre.

A LEÁNYKÉRŐ.

— Hadnagy úr! Tudni szeretném, hogy tulajdonképen miért jár a házhoz?

— Hát uram, ezennel kijelentem, hogy én a leánya kezét kérném, ha meg nem tagadná.

— Az a kérdés, melyiket, mert *Margit*, a legfiatalabb, 10.000 forint hozományt kap; *Juliska*, az idősebb, 20.000 forintot; *Klotild* pedig, a ki legidősebb, 40.000 forintot; tehát válaszszon.

— Uram! Nincsenek önnek még öregebb leányai?

TORTA ÉS KIFLI.

— Möller Salamon cukrász, pékész bölcs mondásai. —

Thisztelt oraim!

Nem molaszthatok el az alkalmat, hodj megbat-ránkázásamnak ne adjak kifejezést, a miért a zsidók az én bürömre vonólták ki magokat Edjptomból. Igenis kérem, az én bürömre mandak, mert ha űk nem vonólják ki, akkor az izraelitok nem tartanak 8 napig *peszacht*, és nem esznek *maczeszt*, hanem esznek hache-t, habkókot, creme thartát, a mi nekem sakkal nadjobb örömet akhazna.

Esznek pedig maczeszt azért, mert a kivonóláskor az asszonyok nem thodtak kenjeret sötni. Micsada baland asszanjok váltak azok, hát nem thodtak inkább hazzám gyünni, én inkább indjen megsötöttem volna nekik, sakhogy a «gschäft»-emet ne rantsák.

Nekhem sak az a khölömös, hodj az öreg zsidók, a khiknek kihollott a faga, hodj thodták megrágni aszt a szháráz phászkát, mert azt gandalam magamba, hodj akkar még nem vált a Dúri Fherencz edj fagarvas.

Thisztelt oraim!

Nem molaszthatok el az alkalmat, hodj meg ne bhatránkazzam, a miért a czhakrászdákba aljan kevesen járnak. Hát nem birnak már a nadjváradiaak semmi érzéssel a szép, nemes és *édés* iránt?

Hát idj elfajolt már Árpád ivadéka, hodj vadászatra medj, czokrászdába phedig nem.

Khérem alásan, még a dhakterok is vadásznak már, hol patiensekre, hol vadakra. A moltkor is panasz-kadja nekem edjik dakter, hodj bharzasztó, ízszer czélzott edj rókára, és a rhokát még se nem thodta elposztítani.

«Irjan neki edj receptet!» mhandtam én neki, akhar talán hamarább elposztól.

Nem thadam, hodj khövette-e a thanácsamat, de én nem molaszthattam el az alkalmat, hodj ezt el ne mandjam.

Mert kérem alásan Möller Salamon hasanlítja annyiban Bölcs Salamanhoz, hodj az igazat meg-mandani saha se nem molaszthatja el.

Khissasszanj! Hamar, edj vedjes jömölcsöt.

A MADARAK TAVASZI KIÁLTVÁNYA.

— Röttenetösen röpülő rőpirat. —

Az országos állatvédő-egyesület 3-ik számú rőpíratában a következő hangulatteljes költeményt adta ki:

A madarak fészke.

Nagy a bölcsessége a hatalmas égnek,
Édes otthont ad ő minden élő lénynek.
Fényüzéssel szép palotát az egyiknek,
Nélkülözéssel apró gunyhót a szegénynek.

Ámde az árva szegény kis madárkának,
Épületrészek csak vékony szalmaszálak
De jut abba is egy része a sugárnak,
Ablakján át az ő kicsiny hajlékának.

Szélvész és vész odakünn zúghat, búghat.
Az neki biztos fészkeben meg nem árthat,
Jól érzi magát a boldogság hónapban.
Mely felvidítja őt rejtelmes bánatában.

De dalra kél a dalosoknak serege,
S a holdas éjnek meg van törve a csendje.
Hymnusképen szól az ének: „Hála tenéked.”
„Nagy családnak, sok madárnak adtál puha fészket.”

Jó emberek! ha könyörületes szívetek,
Adjatok morzsát nekik mondván: „Egyetek.”
Ne kinozzátok, nekik is van érzetük,
S andalító dal lesz az ő köszönetük.

Schmidt Jenő.

*

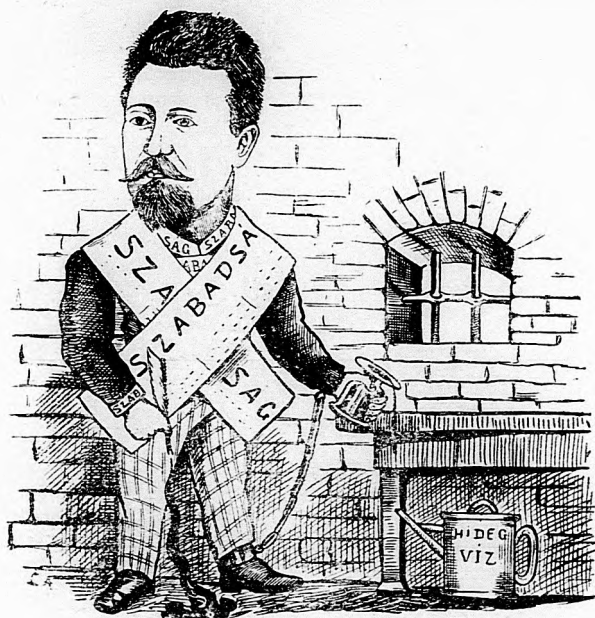
Mikor ezt a fészkes, madaras verset elolvasta a *Bagoly*, a tollait tépte mérgében; *Sas* Ede munkatársunk pedig a csőrét csattogtatta; a verebek berzenkedtek a háztetőn a pacsirták kukorékoltak az útszélien és ha *Schmidt* Jenő urat hirtelen előkapják összevisszatépták volna a tunikáját, meg a fűzfa lantját; mert a jámbor olvasókat ilyen verssel: «*Ne kinozzátok, mivel nekik is van érzetük.*»

SAHARA.

Mikor seprik a fő-utczát,
Valóságos Sahara;
A multkor is, a nagy portul
Egyet trüszkölt és felfordult
Lassu Mátyás számara.

A rab Rác,

— Ó szerb ballada. —

A hullámzó *Sebes-Körös*
Partja mellett, egy kis házban
Éldegélt szép csendesen,
Rác Mihály a főnökúr,
Nagyváradnak diszessége
És legelső dalnoka.
Napkeltétől késő estig
Rágtá ő a pennaszárat;
Nagy gondoktól főtt a feje,
Mivel ő volt a városnak
Főjegyzője és hozzá még
Szerkesztője, alkotója,
A százszor szent «*Szabadság*»-nak.
Bosszantotta jó *Rác* Mihályt,
Hogy egy hörcsög természetű,
Izgága, kis ember, folyton
Maczerálta a tanácsot.
Méregbe jött reá *Mihály*,
A főjegyző és szerkesztő,
Irt tehát egy borsos cikket,
Melyben csipte, marta, verte,
Justh Sándort a vakmerőt.
Nosza *Justh* sem hagyta magát,
Vágtatott át *Debreczenbe*
És azonnal sajtóperbe
Fogta *Rác*ot, a Mihályt.
De megijedt ettől szegény
Főnökúr és a hideg
Úgy kilelte, úgy kirázta,
Hogy a foga vaczogott.
Három doktor borogatta,
Két bába meg kenegette,
Reszkető lábszárait.

A *Szent-László* fürdőben, egy
Öblös kádban ázott-fázott,
Olyan volt már teste, lelke,
Mint a spongya, de azért
Javulni még sem akart.
Pedig jött a parancsolat
Debreczenből, hogy azonnal
Siessen a tárgyalásra;
Mert ha nem megy szurony között
Viszik esküdtszék elé.
Nem mert *Mihály* útra kelni,
Folyamodott halasztásért;
De az elnök bősé *Jelenffy*
Nem tágitott, ráparancsolt,
Hogy ott legyen, a mikor kell;
Erre *Rác* egy nagyot nyögött
És a meleg víz alá bujt;
Azonban hős *Hezspáli Justh*
Megjelent a tárgyaláson
És vádolá *Rác* *Misut*.
Az esküdtek egyhangulag
Kimondották rá a vétkest
És a bíróság rásózott.
A vádlottra nyolcz napot.
Most már ülhet a szegedi
Csillag-börtön fenekén
Szerencsétlen irótársunk,
Hogyha nem jön kegyelem.
Kezén, lábán bilincseket
Fog viselni és nem lehet
Kvaterkázni ő neki.
Hideg víz lesz asztalánál
S ha nem ízlik ez a pompás,
Dicső ital, akkor ihat
Tintát, a mennyit akar.
Tollat kap majd a bús költő,
Hárfa hangja újra csendül
És unalmas óráiban
Ír szép «*börtön dalok*»-at.
Justh Sándor meg, mint Portugál
Odahaza vígan dudál
És kezeit dörzsölgetve
Örül rajta, hogy *rabbá* lett
A «*Szabadság*» szerkesztője.
Legalább letörte szarvát
És többé rá nem izél.

VAN-E NADÁLY ?

Az «*Uri Bundában*» kedélyesen mulatott egy fiatal emberekből álló társaság.

Éjfél után rózsás hangulatban tartottak hazafelé.

A mint a «*Zöld paszuly*»-hoz címzett gyógyszer-tár előtt elhaladnak az egyik hirtelen megállott s meg-rántotta az éjjeli csengőt.

Pár percz mulva elő csoszogott az álmos gyógy-szerészszegéd és dörmögve nyitotta ki az ajtót:

— Van-e nádaly gyógyszerész. ur? kérdi az egyik gézenguz.
 — Van.
 — Hát aztán van-e rajta víz?
 — Hát hogyne lenne.
 — Na, mert csak azért kérdem, hogy ha nincsen, töltsenek rá, mert különben mind eldöglik. Jó éjt!

KLÁRIKA.

Ju..ju..jujj! Majd tibúvot a bőjőmből, oly nad tedvem teretedett.

Itt van a huszvét! Itt van a vatáció!

Szutba veled tönyv, tudomány az öjdöd med töji az eszét a szot osztobaszádon.

Döndőj vadot, mint a huszvétí bájány és tedvesz, mint a mótusz.

Mit bánom én, ha az édesz apa mindid tojhol, mindid ösztötél, hod tanujjat, nincz netem aho szemmi dusztuszom.

Én czudáltozom ezen a Hedeszi Majczi báczin isz, hod moszt jött tedve a tanulászra.

Iden bizon; az ajanosz embej moszt tezd tanulni ojoszul.

Tönnyü neti! Másznat eléd a czicza isz, neti mán ojosz ján tell, annat a nyelvét szejeti.

Hát czat ede med. Én med a flancija nyelvet szem szejetem, nem hod a musztát; hanem a flancija nédeszéjt azéjt mán lelteszedem.

Nem isz szüdszédesz a jánnat az a nad ész, a féjfiat isz intább lelteszülnek a női lábatéjt, mint a női bölczesszédeért.

Ud isz szejetném mán jól ti udlálni madamat a davalléjottal.

Czat múlna isz el mán ez a bolondosz áplillisz, hod jendeznénet a dimnázisztát ed tisz jótéony czélu majálistz.

Óh bár czat medudratnát mán az edész felszöbb leján isztolat, az edész ötödít osztályt.

Haja haj, czuha haj!

FELKÖSZÖNTÉS.

— Elzengi BÁJHALMI ELEMÉR vándor színész művész. —

Uraim!

A Körösben a hány harcsa,
 A hány pusztit kapott Marcsa,
 A hány tyukszem a Korona-utcán,
 A hány szipoly volt egykor Furtán,
 A hány szeplő van a bájos Julesán,
 A mennyi vad rucza uszkál a tóban,
 A hány csepp viz van az olvadóban,
 A mennyi pénz a *Rotschild* zsebében,
 A mennyi tűz van a *Csicsóné* szemében,
 A hány zsidó-gyermek a katona-városon,
 A hány baka jár pároson,
 A mennyi kofa a kis-piaczon,
 A hány férj hisz nejének vakon,
 A hány pohár sört megittak a Bazárban,
 A mennyi kulcs megfordul a zárban,
 A hány költő születik Váradon,
 A hány ablak van a házakon,
 A mennyit alusznak a bakterek,
 A hányszor betörnek a gazemberek,
 A hány leány képe van kifestve,
Bordé Ferencz urat az Ur Isten,
 Annyi ideig éltesse.

Érje el a kilenczven évet, sőt a százat,
 Mert pártolja az állandó színházat.

A COLLEGA.

— Szerkesztő úr! miért eszik mindennap rákot?

— Nagyon szeretem az *ennivaló* collegát; mert ő is *ollózott*, a míg élt.

IRODALOM ÉS MŰVÉSZET.

— Özvegy Etsedy Albert sajátkezű költeményeiből. —

Kunyhósi prókátor urho.

Aki szereti a szépet
S tudja, mily jó a művészet
Kiben mindez nem hiányos
Nem szól, mint *Kunyhósi* János
Az színházat akarja
És fejit nem vakarja.

(Irtam az állandó színház javára ingyen.)

A huszárok.

Jönnek, jönnek a huszárok;
Vidulnak a szoba jányok,
Hogyha csendül néha néha
A sarkantyunak taréja
Sok hölgy szive meg megdobban
És a vitéz jobban jobban
Szoritja és öleli át
A nők nyakát és derekát,
Hej pedig ám a szerelem
Katonákkal veszedelem.

Busch Dávid lemondó levele.

Busch Dávid, városi főmérnök lemondani készül. A «Bagoly» tudósítójának sikerült megszerezni a lemondó levél első fogalmazványát, amit a következőkben közlünk.

Degindedes farosi ánac!

Kurz und gut! Mekuntam asz örökös szurka-piszkolás, mekuntam Justh Sándor, mekuntam Sal Ferencz bolgármester. De különösen mekuntam a degindedes danacs, aki ha lövi valami bakot: tessik tartani a fimirnegnek a hatot a Justh Sandornak neki oda.

Metyek Nagyfarodról a Csaszlóba. Majd meklatok, hogy kit mekeszi akkor a deremdede keresbarti kreizler, ha már ebbil a farospól semmit se nem látog. Nem maradja neki tsak a Papp János. In messzirül tyenjeredem, hogy vakdosnak etymás fejiba keztyülesen hatfontos korompasakok, und so weit! Emlikul makamal viszem a fagyonom, mek falamit apúl a csatornabúl, mek ety tarab a Justh Sandor reparatápul, no mek ety jó puha küvet a hitlapabúl, Natyfarad farosnag petig ajántikoszom emlikul a diplomamat, majt ha mekgerül. Kurz und gut!

Deremdede!

Busch Dávid
farosi folt fimirneg.

DÖRDÜLÉSEK.

(Vadász mesék.)

Nagy pénteken mossa holló a fiát, mossa bizony;
mert véres, ha én megsebesitem őket.

*

Legjobban szeretem a snepf huzást; mert, a hosszú
csőrü madár is horkolni szokott, mint én.

*

Legvakmerőbb állat a czinke, mindig ott czingzog a
vadász körül, a multkor is a puskám hegyére fész-
kelt a kis zsvány.

*

Egy időben nagyon szerettem tubákolni, de abba
hagytam; mert mikor lesbe ültem folytonosan trüsz-
költem.

*

Na most már szabad gyilkolni a bakk-özet; rá is
durrantottam egyre, de elmenekült, pedig a srétet
megtaláltam a fekvő helyén.

*

A golyát nem illik lelőni, mert az még a zónánál
is olcsóbb áron szállítja a kis babákat.

R O S Z J E L.

— Na, hogy van a férje; volt láza az éjjel?
 — Azt hiszem, kedves orvos úr, hogy volt; mert folytonosan az én mamámról beszélt és a fogait csikorgatta.

Czigányveszedelem.

A püspökség kihasználta téglavetőjét megvette Rimanóczy Kálmán építőmester, felszólította tehát az ott lakó czigányokat, hogy házaikat hordják el és az ünnepek után költözzenek más helyre.

Fekete bőrrű polgártársaink azonban nem nyugodtak meg a parancsolatban, hanem a főkapitányhoz a következő kérvényt nyújtották be:

*

Nacságos, arány pásámántos Rinylér Károly fikapitány Ur!

Nágy bájba estünk, bogy a Devla rugja meg est a Rimócsit, még ast akárja, hogy horgyuk el a palótánkat, ast kéványa, hogy költözsünk el a város másik vigire.

Micsoda kuká besid mán e? Nem vágyunk mi csigábigák, hogy a hátunkon csipeljük a házsunkat.

Becsületes adófizsető, vājogvető, istfódozó, kálápáló polgárai vagyunk mi a hazsának; nem csinyálunk mi — instáljuk alásan — semmi gonosságot; csak a rájkókra van nekünk gondunk; meg a muzsikára.

Óh, hogy ákágyon fel a bikkfára, a ki minket háborgat.

Csókoljuk ást ázs arányos nyákát a nacságos, tekintetes fikapitány urnak; tessik rula valami tenni, hogy ezs a Rimócsi ne okoskodjik; dele tutel náre tutel; hisen ott ringott a rajkók bélcséje; ott vānna eltemetve ázs

őreg dádék, meg a híres Marcsi vájda a kútyájával.

Óh dzsindzsomás, té dzsalomás, jájá jájj, vígünk van, há nem les párdon.

Csókoljuk a lilekzsetit, simogatjuk a kehegisit, a nacságos pátronusunknak; a tékintetes Rinylér urnak, miltóztassik gondoskodni; mert há nem les igasság, akkor jól van, elkétezőnk mi; de elviszszük ám ázs ősi viskót is és bizsony Isten gyekerestül ellopjuk még a fédet is.

Tisztelettel, csókolással, márakodunk aláztattal:

Kolompár Peti k. + v.   *Dufl Miska* k. + v.
Horgas Zsiga k. + v.   *Czindri Gyurka* k. + v.
Pufók Gazsi k. + v.   *Csucsuj Laczi* k. + v.
 és a tebbi rajkó, dádé, meg a vak kesely lú.

A szerkesztő postája.

G. J. Pályázik, hogyne pályázna, csipje meg a nadály! — **K. K.** (Helyben.) Furcsa egy asztaltársaság volt biz a; de hát nagyon illetlen nevű uri emberek ültek ott egymás mellett; de mi nem örökítjük meg őket; mert nincs az egészben semmi viccz. — **Margit.** Mi nem értünk a főzéshez, ha meg akarja tanulni ezt a dicső mesterséget, ajánljuk önnek a «*Magyar Szakácskönyvet*», melyet Zilahy Ágnes irt. Ára 1 frt 20 kr. s megrendelheti a «*Magyar Nők Lapjának*» kiadóhivatalában, Budapesten, Kishid-utca 9. szám alatt; csak arra tessék vigyázni, hogy kozmás ne legyen az étel; mert akkor kedves vőlegénye vissza találja adni a jeggyűrűt. — **Ripoter.** Ügyes, eleven toll irta; de arról a hidról annyi mindent össze firkáltunk már; de különben sem szeretünk magunkról beszélni. A tartalom is túl pikáns; valami rövidebben megirt új dolgot kérünk, telik onnan jobb is. — **Pukk.** Jól pukkan, ügyesen csattan. Besoroztuk. — **M. K.** (Debreczen.) Az egyiket talán simitva és kidolgozva adjuk. — **Gy. I.** (Helyben.) Első dolog a helyes irás! Így nem adhatjuk, de különben is kínos rímei és gyenge tartalma miatt senkinek sem okoz valami nagy gyönyörűséget. — **Segédjegyző.** Sok a szalmája, kevés a magva, hosszú a leve, több hus kék bele. — **Mieder-gyáros.** Lehet, hogy csinálunk belőle valamit.

A kiadóhivatal izenete.

Felkérjük t. előfizetőinket, hogy a hátrányos díjjakat beküldeni és az előfizetést megújítani sziveskedjenek, hogy a lap szétküldésében fennakadás ne legyen.

Az előfizetési ár lapunk homlokán olvasható.

Tisztelettel:

a „**BAGOLY**” kiadója.

Felelős szerkesztő: LOVASSY ANDOR.
 Társ-szerkesztő: FEHÉR DEZSŐ.
 Kiadótulajdonos: LANG JÓZSEF.

LEGOLCSÓBB NAPILAP!

A «Nagyvárad» Iványi Ödön kitűnő szerkesztésében mindennap, még vasárnap után, hétfőn is meg-

jelen, oly változatos és új hirtartalommal, hogy még a fővárosi lapokat is mindenkor megelőzi.

A közkedvelt lap előfizetési ára:

SZÉTKÜLDÉSSEL:		SZÉTKÜLDÉS NÉLKÜL:	
Egész évre	10 frt — kr.	Egész évre	8 frt — kr.
Fél évre	5 » — »	Fél évre	4 » — »
Negyed évre	2 » 50 »	Negyed évre	2 » — »
Egy óra	1 » — »	Egy óra	— » 80 »

Megrendelhető a lap kiadóhivatalában: Nagyvárad, Olaszi, Uri-utca 702. sz. LANG JÓZSEF nyomdája.

Ujdonságok!

Az 1892-diki

tavaszi idényre

nagy választékban érkeztek meg

bel- és külföldi női ruha-szövetek

a legegyszerűbbtől a legfinomabbig.

Legujabb **napernyők** dús választékban,

melyek megtekintését tisztelettel kéri

SZANDICZ ADOLF

NAGYVÁRAD, Bémer-tér, Lévy-ház.

— A legolcsóbb ár minden darabon látható. —

Női ruhaszövet minták kívánatra ingyen és bérmentve.

Vászon, chiffon, kreton, zephir és rövid árukban nagy választék.

STERN LIPÓT

férfi szabó

NAGYVÁRAD, OLASZI, FŐUTCZA,

a Bazár-épülettel szemben.

A közelgő tavaszi idény alkalmából értesitem a t. közönséget, hogy bel- és külföldi

tavaszi ruhaszöveiteim

megérkeztek és nagy választékban rendelkezésre állanak.

Biztosítva eddigi törekvésemről, hogy a t. megrendelő közönség teljes megelégedését kivívni iparkodtam, van szerencsém a t. közönség szíves pártfogását kérni.

Teljes tisztelettel

STERN LIPÓT,

férfi szabó.

27

Helyiség-változtatás.

Fried Ignác

női szabó termét

tolyó év május hó 1-én

Ujváros, Nagynémet-utca Lőw

Salamon-féle házba

helyezi át.

1892

HETILAPOKAT ÉS FOLYÓIRATOKAT,

KÖNYVEKET,

ÜZLETI KÖRLEVELEKET, ÁRJEGYZÉKEKET,

RECLAMOKAT, FALRAGASZOKAT

ÉS

GYÁSZJELENTÉSEKET

FORGALMI KIMUTATÁSOKAT,

MEGHIVÓKAT ÉS BELÉPTI JEGYEKET,

ÁR- ÉS ÉTLAPOKAT,

TÁBLÁZATOS IRODAKÖNYVEKET,

NÉVJEGYEKET,

CZÉGES LEVÉLPAPIRT

ÉS

BORITÉKOT,

SZÁMLÁKAT,

ÉS MÁS ITT ELŐ NEM SOROLT

NYOMTATVÁNYOKAT

GYORSAN,

IZLÉSESEN

ÉS

JUTÁNYOS ÁRON

KÉSZIT

LANG JÓZSEF NYOMDÁJA NAGYVÁRADON

RAKTÁRON TART

IRÓ-

ÉS

NYOMDAPAPIROKAT,

NÉVJEGYEKET,

LEVÉLPAPIRT

ÉS

BORITÉKOT,

GARTON PAPIROKAT

A LEGNAGYOBB VÁLASZTÉKBAN.

EGYHÁZI NYOMTATVÁNYOK.

BIZOMÁNYBA VESZ VAGY KIAD

KÖNYVEKET ÉS RÖPIRATOKAT.

HIRDETÉSEKET

VALAMINT ELŐFIZETÉSI PÉNZEKET ELFOGAD

A „NAGYVÁRAD” NAPILAP

ÉS MÁS LAPOK SZÁMÁRA.

RAJZOK ÉS ÁBRÁK KÉSZÍTETÉSÉT GYORSAN ÉS JUTÁNYOSAN ESZKÖZLI.